

Вестникът излиза с финансова подкрепа на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, благодарение на спечеления проект „Използвай моста“. Проектът се финансира от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата за 2019 г. - договор №: 401-00-00386/2019-28/303, стр. 7, 8, 9 и 10.

ИМАМ ПОВЕЧЕ ЕНЕРГИЯ, КОЯТО РАЗПРЕДЕЛЯМ ПРАВИЛНО **стр. 9**

И БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ПОДКРЕПЯ ИНИЦИАТИВАТА НА РОМСКАТА ПАРТИЯ **стр. 2**

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Братство

Ново

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА IV • БРОЙ 83 • 31 януари 2020 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ПЪРВА ДО КРЪСТА СТИГНА АЛЕКСАНДРА ТЕШИЧ **стр. 4**

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НС СТЕФАН СТОЙКОВ ЗА ВЕСТНИК „ПОЛИТИКА“ **стр. 6**

ОТКРИХА НОВА СПОРТНА ЗАЛА В СУРДУЛИЦА **стр. 3**

КРЪВОДАРИТЕЛСКА АКЦИЯ ЗА НУЖДИТЕ НА ВМА В БЕЛГРАД **стр. 6**

КУЛТУРНА ПРОГРАМА И ПОДАРЪЦИ ЗА МИГРАНТЧЕТАТА ОТ БЕЖАНСКИЯ ЛАГЕР **стр. 5**

ПРЕДСТАВЕН КАЛЕНДАР ЗА 2020 Г. С ОБРАЗИТЕ НА НОВОРОДЕНИТЕ ПРЕЗ 2019 Г. **стр. 5**

„СЛОВЕСТНА СХВАТКА“ МЕЖДУ ЦАРИБРОДСКА МЕДИЯ И ОБЩИНСКИ НАЧАЛНИК **стр. 11**

ЧЕСТВАНЕТО НА САВИНДЕН **стр. 10**

Владимир Захариев пред Танюг:

И българското малцинство подкрепя инициативата на ромската партия

Българската национална общност в Сърбия подкрепя инициативата на ромската партия за намаляване наполовина броя на необходимите подписи на избиратели, подкрепящи изборните списъци на малцинствените партии, така че вместо сегашните 10000, да са необходими 5000, каза пред Танюг кметът на Община Босилеград и член на НС на българското национално малцинство в Сърбия Владимир Захариев, който бе и водач на листата „Това сме ние“, която убедително спечели изборите за НС на българското национално малцинство през 2016 година.

«Инициативата на ромската партия е стремежът на всички национални малцинства от влизането в сила на Закона за националните малцинства, да има по-малко подписи за регистриране на изборителните листи на малцинствените партии за участие в изборите. Сигурен съм, че държавата Сърбия ще вземе това предвид, защото това е добра инициатива, която означава много и

е облекчение за малцинствата», заяви Захариев и добави, че за тази идея се застъпват от самото учредяване на партията „Това сме ние“.

Също така и евентуалното намаляване на прага от пет на три процента за влизане в републиканския парламент Захариев вижда като положителна стъпка.

„Намаляването на прага би била изключително добро нещо, защото би дало възможност за влизане на по-широк кръг от политически партии и организации в парламента. Улесняването на влизането в парламента насърчава демокрацията, засилва парламентарната дискуссия и аз я подкрепям», каза той.

Захариев добави, че българите в Сърбия имат добро сътрудничество с властите на Република Сърбия, че се правят много положителни неща и че очаква то да продължи и в бъдеще.

П.Л.Р.

Средната годишна заплата в София до 19000 лева

За 10 години ръстът на заплатите в София е повече от двоен, като възнагражденията в столицата остават с близо 40% по-високи от средните за страната. Между 2008 и 2018 година средната брутна годишна заплата е нараснала със 110% до 19 000 лева или над 1580 лева месечно при 13 800 лева годишно за страната.

Това показва новото издание на доклада «Икономически и инвестиционен профил на София 2019», изготвен от Общинската агенция за инвестиции.

Очаквано най-голямо е увеличението в сферата на ИТ и аутсорсинга на бизнес услуги. Само за три години (между 2013 и 2018 година) възнагражденията в категорията «Създаване и разпространение на информация и творчески продукти; далекосъобщения», в която влизат и тези две дейности, са нараснали с 35% до над

36 000 лева брутно годишно или 3000 лева месечно.

«Сравнително нисък пък е ръстът на заплатите в секторите на строителството, операциите с недвижими имоти и хотелиерството и ресторантьорството», се казва в доклада.

«Данните за заетостта по икономически дейности показват реструктурирането на столичната икономика заради бързия ръст на ИТ и аутсорсинг индустриите последните няколко години», се посочва в документа.

Може да се каже, че от кризата насам има значителна промяна в структурата на заетостта в столицата, като след срива на строителния сектор след 2009 година значителна част от новите работни места се създават в тези две сфери.

Подготви С.Б.

Призив за вписване във военните регистри

Към родените през 2002 година младежи, както и към тези, които досега не са регистрирани, е отправен призив за вписване във военните регистри, предава РТС.

Трябва да се отбележи, че вписването във военния регистър не означава призоваване на военна служба, а представлява задължение, определено със Закона за военните, работните и материалните задължения, съобщават от Министерството на отбраната. Младежите трябва да изпълнят това законово задължение с явяването в компетентния Център на Министерството на отбраната за местното самоуправление. Те трябва да представят лична карта или, ако лицето не я притежава друг личен документ, с който могат да бъдат идентифицирани.

Вписването във военните регистри

може да се извърши всеки работен ден от 9 до 15 часа. Общият призив за вписване във военния регистър продължава до 28 февруари, след което ще бъдат отправени индивидуални призовки към всеки, който не си е изпълнил задължението.

Младежите, пребиваващи в чужбина, могат да изпълнят своето право и законово задължение в компетентните дипломатически и консулски мисии на Република Сърбия в страната на пребиваването им. Те трябва да покажат валиден документ за пътуване.

По-подробна информация за вписването във военните регистри може да се намери на уебсайта на Министерството на отбраната (част Задължителна отбрана), на линка „Увођење у војну евиденцију“.

П.Л.Р.

Конкурс за деца от Босилеград и Цариброд

От сдруженията „Перлата на Сливен“ и „Георги Раковски“ в нашата редакция постъпи писмо, с което канят средношколците от Босилегра и Цариброд да участват в литературния конкурс под мотото „Любовта към отечеството превъзхожда всички световни добрини“.

„Числя, че може да е интересен и за децата от Босилеград и Цариброд. Ако

има възможност да разпространим информация за него чрез училищните ръководства в Сърбия, ще бъдем щастливи и тези деца да участват“, пише в писмото, изпратено от члена на организацията Красимир Георгиев.

С.Б.

СДРУЖЕНИЯ
„Перлата на Сливен“ и
„Георги Раковски“

Като организатори на традиционната за своите членове среща „По стъпките на възрожденците“, провеждана периодично в Сливен, посвещаваме своите начинания през 2020 година на големия революционер и възрожденец Георги Стойков Раковски. В тази връзка обявяваме конкурс под мотото:

„Любовта към отечеството превъзхожда всички световни добрини“

УЧАСТНИЦИТЕ

Като вземем предвид обстоятелството, че освен в училищните програми според утвърдените образователни стандарти, личността на Г.С.Раковски сама по себе си предизвиква обясним интерес и възхищение, конкурсът е за участници на възраст от 15 до 19 години.

КОНКУРСЪТ

Използвайки свободно предпочитан литературен жанр, всеки участник да разкрие по оригинален и въздействащ начин как Г.С.Раковски в качеството си на писател, поет, публицист, историк, етнограф и етнолог в своето творчество стига до сакралния извод – „Любовта към отечеството превъзхожда всички световни добрини и тя е най-утешителната мисъл за човека на този свят.“

АЛТЕРНАТИВНИ РАБОТИ

Бъдето свободни да участвате със своя работа от целия спектър на своите умения, опит и стил. Специално ще бъдат оценени вашите исторически изследвания върху епохата на Българското възраждане, други известни личности от българската и световната история, оставили отпечатък върху личността и делото на Г.С.Раковски.

ОЦЕНЯВАНЕ

Нашите критерии за оценка на участниците ще бъдат:

- пълно и достоверно развитие на темата;
- проявена оригиналност и фантазия;
- отлично владение на българския език;
- пълнота на използваните източници;

РЕГИСТРАЦИЯ, ОРГАНИЗАЦИЯ И СРОКОВЕ

Участниците да заявят своето участие и да представят готовите си работи чрез училищните ръководства. Краен срок за предаване - 15 март 2020 година.

ЖУРИ

Работите се оценяват от жури, в което освен организаторите влизат и:

Чл.кор.Иван Гранитски, Стоян Райчевски,
Проф.Валери Стефанов, Румен Василев.

НАГРАДИТЕ

Първо място - 300 лева
Второ място - 200 лева
Трето Място - 100 лева

За всички участници почетна грамота и предметни награди.

ПУБЛИКАЦИИ

Участници, избрани от партньорите на конкурса издателство „Захарий Стоянов и Университетско издателство „Св.Климент Охридски“ ще бъдат поканени за участие в обучителни семинари и да публикуват на страниците на списание „Везни“.

ПРАВА

Всички предоставени текстове от участниците остават в полза на сдруженията и могат да бъдат преотстъпвани както на спонсори, така и използвани в други благотворителни инициативи на организаторите на конкурса.

Избрани участващи творби ще бъдат включени в организирани публични четения от сдруженията в град Сливен в края на месец март 2020 година, а авторите им поканени на тържество за награждаване заедно с представители на учителите и/или ръководствата от техните училища.

АДРЕСИ И КОРЕСПОНДЕНЦИЯ

В електронен вид на адреси:
konkurs.rakovski.2020@abv.bg
konkurs.rakovski.2020@gmail.com

С пощенска пратка:
Централна поща Сливен, ул. „Ген. Скобелев“
За СНЦ „Перлата на Сливен“
До поискване.
Пощенските разходи са за сметка на организаторите

Телефон за контакт:
0886 738 637 - Красимир Георгиев

06.01.2020

По повод 147-годишнината от смъртта на Васил Левски

Ще бъдат организирани няколко прояви

Председателят на Общинския съвет в Цариброд Зоран Гюров сподели, че по случай 147-годишнината от смъртта на българския национален герой Васил Левски в Цариброд ще бъдат организирани няколко прояви. На 18 февруари в Библиотеката „Детко Петров“ лекция ще изнесе българският специалист Кирил Топалов, докато на следващия ден в Центъра за култура ще бъде пред-

ставена изложба от афиши, отнасящи се до живота и делото на Левски, а след това ще бъде изнесена и тържествена програма.

Гюров прикани гражданите на общината да участват в проявите. Добави, че и те самите могат да предложат организирани на прояви по случай годишнината от гибелта на Левски.

Б. Д.

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ОПШТИ ПОЗИВ

ЗА УВОЂЕЊЕ У ВОЈНУ ЕВИДЕНЦИЈУ

На основу члана 15. Закона о војној, радној и материјалној обавези („Сл. гласник РС“, бр. 88/09, 95/10 и 36/18) и члана 4. став 3. Уредбе о начину и поступку извршавања војне, радне и материјалне обавезе („Сл. гласник РС“, бр. 100/11), позивамо сва лица мушког пола, држављане Републике Србије, рођена 2002. године, и старијих годишта, који нису уведени у војну евиденцију, да се јаве у

ЦЕНТАР МИНИСТАРСТВА ОДБРАНЕ ЗА ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ

улица _____, број _____, улаз _____, спрат _____,

општина _____ ради увођења у војну евиденцију.

Увођење у војну евиденцију, по општем позиву, вршиће се _____ у периоду од **13. јануара до 28. фебруара 2020. године**, у времену од 9.00 до 15.00 часова, а након тога по појединачном позиву, током целе године.

Регрут који се уводи у војну евиденцију треба да понесе личну карту.

Уколико не поседује личну карту, на увид понети другу јавну исправу из које се може утврдити идентитет, а у иностранству важећу путну исправу.

Регрути који бораве у иностранству дужни су да се ради увођења у војну евиденцију јаве надлежном дипломатско-конзуларном представништву Републике Србије.

Информације о увођењу у војну евиденцију могу се добити у центру Министарства одбране за локалну самоуправу надлежном одговарajuћим надлежним дипломатско-конзуларним представништвима Републике Србије.

Студентите от Сърбия се освобождават от такси за обучение в български държавни училища

Българското правителство прие постановление, с което се освобождават от такси всички студенти от Сърбия, приети в българските държавни висши училища по актове на Министерския съвет.

Постановлението касае и студентите от българската диаспора в Албания, Косово, Молдова, Република Северна Македония и Украйна. До момента студентите заплащат такса за обучението си като български граждани, освен ако с конкретната държава, чиито са граждани, няма двустранна договореност за освобождаване от такива такси за обучение.

С промените в постановлението за условията и реда за предоставяне на стипендии на студентите, докторантите и специализантите от държавните висши училища и научни организации се предвижда безусловното предоставяне на стипендии в размер на 240 лв. през първата година на следването на приетите студенти от Албания, Косово, Молдова, Република Северна Маке-

дония, Украйна и Сърбия, съобщиха от българското правителство.

Изменението ще обхване новоприетите студенти за учебната 2020/2021 г. Другото облекчение за кандидат-студентите, което се предвижда, е те да могат да подават документи и да участват в класирани и чрез интернет базиран портал.

Дава се възможност, когато в образованието на състезателния бал участва оценката от държавен зрелостен изпит по български език и литература, но в дипломата за средно образование на лицето такава не е вписана, по решение на Академичния съвет на висшето училище и за отделни специалности, вместо нея за балообразуваща да бъде взета оценката от държавен зрелостен изпит по съответния чужд език, изучаван в държавата, и оценката от успешно положен тест по български език. Това ще важи за кандидат-студенти, които през последните три години на обучението си са били ученици в чуждестранни училища.

С. Бойкова

Откриха нова спортна зала в Сурдулица

Сурдулица се радва на нова спортна зала с капацитет до 800 души. Вложениите средства са около 1,5 милиона евро.

Залата бе открита в навечерието на Савинден, празника посветен на първият сръбски архиепископ и просветител Свети Сава.

В основното училище „Йован Йованович Змай“ в гр. Сурдулица учат 541 ученици, а новата спортна зала ще бъде от полза и за учениците на още едно основно училище и две средни образователни ведомства и спортни клубове.

Министърът на образованието, науката и технологичното развитие на Сърбия Младен Шарчевич заяви, че новата спортна зала ще предостави на децата най-добрите възможни условия за обучение.

В новата образователна стратегия спортът в училищата ще се осмисля много по-различно. Този обект осигурява най-добрите условия на учениците в Сурдулица, каза на откриването Шарчевич.

Министърът подчерта, че премахването на забраната на заетост вече е факт.

Много преподаватели нямат уставен статут, поради което забавят родителските или другите житейни решения. Проблемът с работата в повечето училища ще бъде решен, ще търсим работа на пълен работен ден за тези, които чакат дълго, ще има и

нови свободни работни места и заетост, подчерта Шарчевич.

Народният представител Новица Тончев благодари на министъра за съдействието му в изграждането на зала, която ще бъде използвана от всички желаещи да спортуват.

Когато започнете да стрите нещо, срещате хора, които искат да ви помогнат. На този ден, когато Свети Сава се празнува в цялата ни страна, министърът избра да посети нашия град и аз съм му много благодарен за това, както и за помощта, която ни оказа досега. Обсъдихме и някои нови проекти и мога да кажа, че ще продължим с инвестициите в сферата на образованието, изтъкна Тончев, който е и председател на Общинското събрание на Сурдулица.

Учениците в Сурдулица се гордеят с новите си ученически униформи, които са специално дизайнирани за тях. Делото е на модния дизайнер Верица Ракочевич.

Министър Шарчевич, по повод Савинден връчи награди на талантиливи ученици и успешни преподаватели в началните и средни училища.

Новата зала ще стопанисва в рамките на основното училище „Йован Йованович Змай“ и е с около 2500 квадратни метра.

С. Бойкова

ОБЩИНСКАТА СКУПЩИНА БОСИЛЕГРАД

ЧЕСТИТИ НОВАТА 2020 ГОДИНА И РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ С ПОЖЕЛЕНИЯ ЗА КРЕПКО ЗДРАВЕ, КЪСМЕТ, БЛАГОПОЛУЧИЕ И УСПЕХИ ВЪВ ВСЯКО НАЧИНАНИЕ!

Община Цариброд

на всички жители на
общината честити
Новата 2020 година
и Коледа
и им пожелава
много здраве и успехи!

Ул. „Балканска“ № 2, тел. +381 10 361 108, +381 10 361 100.

Плуване за честния Богоявленски кръст в Цариброд

Първа до кръста стигна Александра Тешич

За първи път от пет години, съответно откато в Цариброд се провежда проявата „Плуване за честния Богоявленски кръст“, победител стана представителка на нежния пол - Александра Тешич.

Младата нишлийка (родена през 2003 година) се оказа най-бърза и най-ловка и в конкуренция с още 15 мъже грабна кръста. За него тя се надпреварваше за първи път в живота си. След като излезе от водата, пред вестника ни сподели, че в един момент си е помислила, че няма да

стигне първа до целта и продължи: „Все пак след първите 10-метра се измъкнах от групата и стигнах първа. Беше доста студено, изтръпнах, но си струваше“.

От краткия ни разговор с момичето разбрахме и това, че тренира плуване, че в Цариброд живее баба ѝ и че преди две години брат ѝ също се е борил да доплува пръв до символа на християнската вяра тук в Цариброд.

Проявата се проведе в централната част на града на мястото, което царибродчани жаргонно наричат Двомосто-

вието, пред внушителен брой посетители.

„Ново Братство“ по традиция набе-лязва имената на всичките участници в проявата, предвид, че всичките плувци са юнаци и заслужават уважение. Този път броят им беше най-голям, откато проявата се организира в Цариброд – общо 16. Освен Александра, за кръста плуваха и: Душан Каменов, Небойша Иванов, Никола Станоев, Зоран Станоев, Милан Илиев, Неманя Йотев, Милош Йотев, Марко Леков, Роки Стоименов,

Томислав Джекич, Горан Тодоров, Милан Петров, Михайло Тодоров, Боян Величков и Ненад Паунович.

Нека да отбележим и това, че преди плуването в местната църква бе отслужена празнична Литургия, след което последва литийно шествие от храма до Двомостовието.

Проявата бе организирана от СТЦ „Цариброд“, местния спортен съюз и Църковната община. Покровител бе Община Цариброд.

Б. Д.

На Богоявление в Босилеградско

Тържествено отбелязване на празника

По традиция и тази година в Босилеградско беше отбелязан тържествено празникът Кръщение Господне - Богоявление.

Светата празнична литургия в църквата „Рождество на Пресвета Богородица“ в Босилеград отслужи протоиерей Зоран Стоянов, а след това пред храма извърши Велик Богоявленски водосвет. По-късно вярващите минаха в литийно шествие през централните градски улици и отидоха до бензиностанцията, където и тази година бе организирано изваждането на кръста от заледената Драговищица.

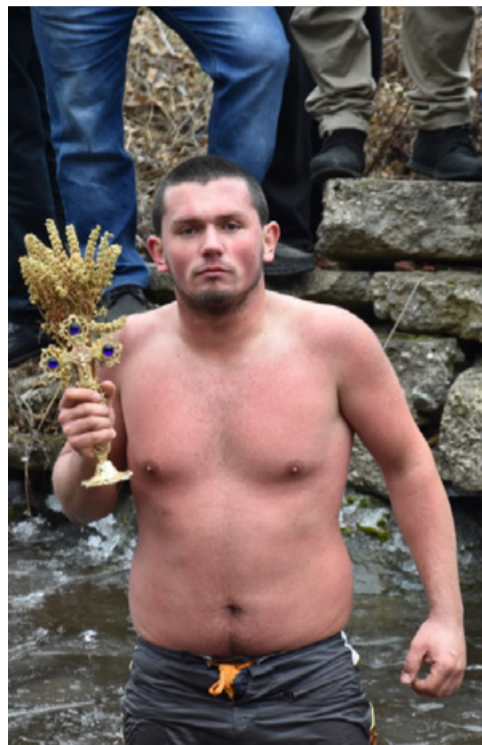
Ритуалът по изваждането на кръста, който независимо от метеорологичните условия се провежда на това място от 2005 година насам, и този път предизвика изключителен интерес сред босилеградчани. Те се наредиха край бреговете около мястото, където се организира надпреварата, и бурно поздравяваха смелите участници. В тазгодишното състезание взеха участие двадесетина сърцати мъже, а най-успешен бе 18-годишният Милан Митов от Босилеград, ученик в средното техническо училище в Сурдулица, който пръв стигна до кръста.

На всички участници в състезанието общината подари медали, а Църковната община Босилеград на победителя връчи и парична награда на стойност от 5 хиляди динара.

В райчиловската църква „Възнесение Господне“ отец Занко Станойков отслужи празнична литургия и извърши Богоявленския водосвет пред църквата, след което вярващите преминали в литийно шествие през полето до брега на Драговищица, където се състоял

ритуалът по изваждане на кръста. Тук победител в надпреварата станал Бобан Васев от Райчиловци.

По традиция след богослужението и

водосвета в църквата „Свети Архангел Михаил“ в Горна Любата било организирано и изваждане на кръста от осветената вода в котел, а тази година кръста извадил горнолюбатанинът Звонко Николчов.

Протоиерей Зоран Стоянов в навечерието на празника и тази година служил вечерня и извършил Богоявленски водосвет в горнолисинската църква „Свети Илия“, както и в църквата „Свети апостоли Петър и Павел“ в Божица.

П.Л.Р.

На проява в рамките на кампанията „Да бъдем повече“

Представен календар за 2020 г. с образите на новородените през 2019 г.

В Цариброд бе представен календар с образите на 61 бебета, родени през изминалата година. Отпечатан е в 450 екземпляра и е с епитета „Плакет на хумаността“. Дейността бе част от кампанията „Да бъдем повече“, която в Царибродско се провежда за 9-та поредна година. Тогава, в самото ѝ начало през 2011 година, в общината са били родени само 47 бебета, което е представлявало сериозна причина за включване на алармата, сигнализираща, че трябва да се предприемат дейности за предотвратяване на тази отрицателна тенденция. Носител на дейностите била Поливалентната патронажна служба към местния Здравен дом. Отделен принос в реализирането ѝ оттогава до днес имат заетите в тази служба здравни работнички Сузана Милева и Саня Гоцева.

Промоцията на календара всъщност

представляваше финала на кампанията „Да бъдем повече“. Календарът е печатан в сътрудничество с органите на местното самоуправление и с подкрепата на НБ „Детко Петров“, ОУ „Христо Ботев“, ПВ „8 септември“, както и на отделни делови субекти, изразили желание да се включат в кампанията, съответно да я подкрепят финансово.

Събитието се проведе в Конферентната зала в рамките на спортната зала в СЦ „Парк“ пред, както това бе констатирано от повече лица, досега най-голям брой посетители, т.е. малки деца, техни родители, баби и дядовци, и други заинтересовани. Присъства и кметът д-р Владица Димитров, който в кратката си реч сподели, че местното самоуправление ще настоява още повече да помага на родителите на бебетата в общината финансово с цел, както се изрази удачно,

Босилеград

Културна програма и подаръци за мигрантчетата от бежанския лагер

По случай Православна Нова година Община Босилеград в сътрудничество с Комисариата за бежанци и разселени лица на Република Сърбия и сдружението „Сигма плюс“ от Ниш организира културна програма за мигрантите от Приемния център в Босилеград в заседателната зала в сградата на общинската администрация.

В празничната програма взеха участие членовете на фолклорната секция към Спортното дружество „Младост“, които се представиха с традиционни народни хора от Босилеградско, а младата певица Анджеа Стойнев изпълни няколко народни песни.

Кметът Владимир Захариев и помощник-кметът Стефан Стойков приветстваха присъстващите и им пожелаха приятен престой в нашата община.

„Босилеград посрещна мигрантите с отворено сърце и вече три години колективно даваме пример на целия

свят, че два различни народа могат да живеят под един покрив. Целта на това празнично събиране е да свърже всички, които живеят в нашата малка, но гостоприемна среда. Вашите усмивки са най-голямата награда за нас и ние ще продължим да се стремим да ви осигурим всички необходими условия за достоен живот“, каза кметът Захариев.

Той раздаде подаръци на малчуганите от бежанския център и отново призова всички да вземат участие в организацията на такива мероприятия, с които се цели да се създава по-добра среда, в която всички да живеем съвместно.

В приемния център в ремонтния обект на старата болница в Босилеград от декември 2016 година пребивават мигранти, а в момента там са настанени около 50 души, половината от които са деца.

П.Л.Р.

„да им улесни този щастлив, но едновременно и труден период“. Освен Димитров на проявата присъстваха и няколко членове на Общинския изпълнителен съвет, като по този начин бе манифестирано с какво внимание местното самоуправление следи дейностите на кампанията и се отнася към проблема с раждаемостта.

Патронажната сестра Сузана Милева говори за кампанията от самото ѝ начало до днешни дни и констатира, че благодарение на нея раждаемостта в общината междуременно е увеличена до значителна степен.

За да придобие проявата още по-пищно очертание, се погрижиха децата от училищния хор към ОУ „Христо Ботев“, които изпълниха химна на кампанията „Да бъдем повече“. Текстът за химна е написан от царибродския литературен деец Елизабета Георгиева, докато инструменталното оформление е дело на преподавателя по музикално възпитание в посоченото училище Стоян Стоянов.

Заинтересованите можаха да вземат календари, като за тях във вид на дарение отделяха определена сума пари в съответствие с материалните си възможности. Средствата ще постъпят в паричния фонд на местната фондация

„Представи си живота“, която по-късно ще ги използва за помагане на страдащите от ракови заболявания. Както бе казано на проявата, кампанията „Да бъдем повече“ официално ще продължи до края на февруари. Хуманните хора междуременно могат да внасят средства по сметката на посочената фондация.

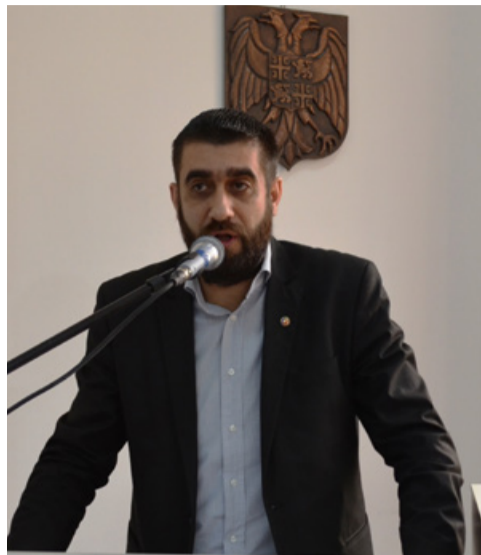
Кметът на Царибродско д-р Владица Димитров тези дни посети първото бебе, родено в Новата 2020 година в общината. Това бе малкият Неманя, живущ със семейството си в крайградското село Белеш. Родителите му Милена и Ненад ще получат 150 хиляди динара, от които 50 хиляди са за това, че детенцето им е първото, родено през тази година в общината, докато останалите 100 хиляди динара са за майката Милена, предвид, че това е третото ѝ дете.

Дългогодишна традиция е кметът на Царибродско да прави посещение на родителите на бебето, което е родено първо в годината. Освен кмета семейството посетиха и патронажните сестри Сузана Милева и Саня Гоцева, които от името на службата и Здравния дом в Цариброд на щастливото семейство дариха стоки, необходими при отглеждането на бебето им.

Б. Д.

Изјавление на председателот на НС Стефан Стойков за вестник „Политика“

Изјавлението си за вестник „Политика“ във връзка с плановите и очакванията на Националниот съвет на Българското национално малцинство в Сърбия през 2020 г. председателот на НС Стефан Стойков каза:

Очакваме отношенията между Сърбия и България, които според официалните представители на двете држави в момента са на най-високо ниво в историјата, през 2020 г. дополнително да се засилват и да се задълбочи сѹтрудничеството във всички области. Најавам се да има икономически просперитет в общините с предимно българско население - Босилеград и Цариброд, како и за всички наши сѹнародници в другите части на Сърбия.

Очакваме да бѹде подпишано двустранно споразумение между министерствата на образованието (българското и србското), което ще осигури на принадлежащите към българското национално малцинство в Сърбия по-качествено образование на мајчин език, како и увеличување брoja на паралелките и на учениците, които се учат изцяло на мајчин български език.

В областта на информирането очекуваме да се создадат по-добри условија за работа на вече сѹществуващите медиј

на мајчин език, како и решавањето на дѹлгогодишниот проблем на заетите в Издателство „Братство“. Најаваме се да постигнем споразумение с РТС за изљчување на предавање на български език.

Тѹј како във всички институции в Община Босилеград се осѹществува правото на официална употреба на български език и писмо, очекуваме сѹшциот принцип да се прилага и в общините, в които са изпљнени законските изискувања. Сѹщо очекуваме наскоро на Коридор 10, како и по регионални пѹтища на териториите на общините Цариброд и Босилеград да бѹдат поставени табла с дветејично изписани географски топоними.

В областта на културата Националниот сѹвет, како и досега, и тази година ќе отбелязува всички празници, сѹврсани сѹ сѹхранувањето на българската култура и традиција, и ќе продѹжи да организира и финансира културни мероприятия.

П.Л.Р.

В царибродскиот театар

Подготвјат пиесата „Љжецѹт“

Царибродскиот театар „Христо Ботев“ подготвја пиесата на грѹчкиот автор Димитрис Псатос „Љжецѹт“, адаптирана и от известниот български артист и режисор Николай Узунов.

Спектакљата на сцената ќе постави местниот театрален деец Слободан Алексиѹ. Како артисти ќе се проявят: Драгољуб Пејѹев, Сонја Веденова, Сѹрджан Христов, Милан Андреевиѹ, Снежана Златанова, Георги Котев, Бранко Јовановиѹ, Ана Кирова, Лазар Манѹев и Анѹжела Делѹева.

В театарот не можеха да споделят информацијата кога комедијата, с тематика за провежувањето на избори, премиерно ќе бѹде изнесена на сцената. Споделиха само надеждата си, ѹе та ќе допадне на любителите на театралното изкуство в общината.

Б.Д.

Ловното дружество „Сокол“ в Босилеград

Предприемат мерки за предотвратување на Африканската чума по свинете

Вѹпреки ѹе в Босилеградска община не е регистриран случај на заразни диве свине с Африканска чума, босилеградското ловно дружество „Сокол“ предприема всички необходими мерки, наложени от сѹответните републикански министерства и Сѹюза на ловците на Сърбия, с цел рано откривање и предотвратување на разпространението на болестта по дивите свине. Вѹв врска с това Управителниот сѹвет и Скупштината на дружеството са взели решение за удѹлжување на ловниот сезон за глигани до крај на февруари, којот според плана за ловување трајбваше да прикљочи на 31 јануари.

Председателот на босилеградското ловно дружество „Сокол“ Славко Григоров зајави, ѹе решението е прието сѹгласно препорѹките и наредбите от сѹответните министерства и Сѹюза на ловците на Сърбия с цел намалување на брoja на дивите свине в нашата община, с којото се намалува и опасноста от разпространувањето на болестта. Тој подчерта, ѹе Босилеградска община е определена како район с повишен ризик от појава на Африканска чума и на дружеството е наложено да намали брoja на дивите прасета на територијата на общината на общо 125.

Босилеградското ловно сдружение предприема и други мерки за интензивен мониторинг на цјалата територија на общината и дијагностично изследвање на всички убити диве прасета. Вѹе са осигурили специјализиран хладилник, в којото се сѹхрануваат разстрелани диве прасета, којото незабавно се транспортираат във Ветеринарниот институт в Ниш, кѹдето се прави проверката.

Григоров дојави, ѹе всички мерки ќе останат в сила докато сѹществува заплаха от појава и разпространение на Африканската чума по свинете в нашиот район.

От „Сокол“ апелираат към всички граѓани, којото намерјат убито или умрјало диво прасе, да не го докосват и незабавно да осведомят служителите в сдружението.

Кметѹт Владимир Захариев зајави, ѹе в общината внимателно следјат обстановката и са готови заедно сѹ сѹответните државни институции и сѹ сѹседните общини в Сърбия и в България да предприемат всички необходими мерки с цел намалувањето на ризикот и предотвратувањето на појавата на болестта.

Африканската чума е мноо опасна заразна болест по дивите и домашните свине. Разпространува се ѹез контакт на заразни сѹ здрави свине, хранене на свинете с помия, в којото има контаминирани остатоци от храна, контаминирана вода, облекло и обувки, инфектирани кѹрлежи, предмети и оборудвање, превозни средства, инсекти, гризачи, трупове на загинали животни и друго. Вирусѹт на Африканската чума по свинете не представлява опасност за хората и другите видове домашни и диве животни. Среѹу този опасен вирус нема вакцина, а в случај на појава при домашните свине се избиваат всичките в стопанството.

П.Л.Р.

По иницијатива на Община Босилеград

Крѹводарителска акција за нуждите на ВМА в Белград

100 доброволци се вкључиха в крѹводарителската иницијатива, којото за нуждите на Военномедицинската академия в Белград миналата седмица организира Община Босилеград сѹ сѹдействието на Общинската организација на Червениот крѹст и службата за крѹвопреливање при ВМА в Белград. Сред крѹводарителите бјах и петнаесетина жени, 5 от којото за прѹви пѹт дариха ценната течност, како и 13 членове на хуманитарното сдружение „Коѹе завинаги“ от Врания. Третата поредна иницијатива, којото общината организира за нуждите на ВМА, се проведе в заседателната зала в сградата на Общинската администрација в Босилеград и на неј се отзоваха 106 крѹводарители, а 100 от тјх дариха ценната течност.

Кметѹт Владимир Захариев изказа гољама благодарност към всички учасници в хуманитарната иницијатива, како и към целиот персонал във Военномедицинската академия в Белград. Тој подчерта, ѹе иницијативата по доброволно и безвѹзмездно крѹводарување е

организирана в знак на благодарност към Военномедицинската академия и припомни, ѹе освен бесплатни лекарски прегледи, којото медиците от това ведомство и от Военната болница в Ниш вѹе две години оказват на граѓаните в Босилеград, пациенти от нашата община имат възможност и за бесплатно лечение, како и за бесплатни лабораторни изследувања на крѹв във ВМА.

Захариев дојави и ѹе хуманитарните иницијативи на лекарите от ВМА и от Военната болница в Ниш се реализираат вѹз основа на договора на общинското рѹководство сѹ сѹответните републикански министерства и с управлуващите вѹв ВМА, с цел рання дијагностика и превенцијата при лечение на пациентите от нашата община.

По думите на кмета вѹе е договорено до крај на годината общината да организира още две крѹводарителски иницијативи сѹ сѹдействието на ОО на Червениот крѹст и службата за крѹвопреливање при Военномедицинската академия в Белград.

П.Л.Р.

ЛИТЕРАТУРАТА НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ ВЧЕРА, ДНЕС И УТРЕ (4)

Пише: д-р Бранко Йотев

- продължение от миналия брой -

Трябва да се чувстваме засрамени, че повечето от нас все още не познават неговото творчество и не са разбрали посланието към нас. Общо казано в нашия духовен живот се очертават само повърхностни, но не и трайни оптимистични тенденции, защото не сме в състояние да оценим своите най-добри творци и онова, което ни дава литературата, онова, което е духовният живот, което ще остане за поколенията, за бъдещето. Ако не направим това, нашата литература (ако оцелее) ще бъде „малка“ литература. Защото миналото се забравя бързо, по-младото поколение, което вече живее в друг свят и няма представа какво е било - как то ще развие национална идентичност, ако ние нямаме литература, и то високо художествена и със стойностни автори.

Още един важен въпрос е защо трябва да уважаваме и четем собствената литература? Трябва да я четем и уважаваме защото е нужна и необходима за всички нас. Тя ни кара да се замислим дълбоко и да се сблъскаме с неща, които преди сме отминавали с лека ръка. Този сблъсък ще ни накара да се изправим лице в лице с проблемите на миналото и настоящето, старото и новото време, старите и новите ценности. Това ще ни

накара да обмислим всички тези неща, след което - или ще ги променим или ще ги разберем по-добре и по този начин ще започнем да ценим не само чуждите, но и собствената си литература.

Освен това литературата, стара или нова, малка или велика, без значение откъде е и от кого е написана, е най-добрия начин нещо да се представи, предаде или каже, няма друг по-добър начин. Защото наистина е важно какво една литература казва, отколкото кои са нейните носители. А една малцинствена литература винаги има какво да каже, малцинството ни се нуждае от литературни произведения, с цел не да покаже само историческата съдба и живота на едно малцинствено население покрай границата, което преживява много тежки моменти в своето битуване, а да представи и универсални литературни проблеми, с което тя ще излезе от очертанятията на регионалното и тогава ще изпълни своята роля, ще намери достойно място и ще осигури бъдеще в световните литературни течения.

И въпреки всичко, литературата ни живее и се поддържа традиционно. Нямаме много творци, но някои са по-стойностни дори от автори в националните литератури на някои страни, но не са имали своя шанс да се докажат в своето време. Освен това ние сме отворени за всичко ново. Това е литература

на едно сравнително малко малцинство, което не мрази и не презира никого, което има широко сърце за разбиране и любов - най-напред към своя край, след това към различните езици и народи, и най-накрая - към всичко човешко. Във всеки случай това е литература на едно малцинство в Сърбия, а това е факт, който означава, че то не остава зад културата на останалите народи и малцинства в този свят и затова литературата на българите в Сърбия трябва да се гордее с постиженията си и със своите особени характеристики, които я правят и българска, и югославска, и световна, и надеждна, и стойностна, и която никога няма право да нарича „маргинална, провинциална и регионална“, ако не е запознат с нея. Тя е българска, защото се създава от българи и на български език, югославска е, защото се създаваше в бивша Югославия (федерация със собствена културна програма, с непостоянна малцинствена политика и с особени духовни характеристики на един авторитарен политически конгломерат), тя е и световна, защото има стойностни автори, които могат да навлязат в световното литературно пространство. Но българската литература в Югославия трябва да запази своето място между хората от нашето малцинство и да не се отдалечава от проблемите на нашия край. Както един човек е

най-много привързан към собственото семейство, така и нашата литература по някакъв начин трябва да остане обвързана с нашия край и нашите проблеми. Разбира се, тя трябва тясно да се свърже и с другите литератури, защото ние като „регионална“ литература сме под влияние на националните литератури, но това не означава, че ние трябва да се стопим в тях. На първо място е необходимо да запазим нашата индивидуалност, но с това литературата ни не трябва да се стреми да се отдели напълно от националните литератури и с универсалните литературни проблеми, защото инак ще остане заробена в своя регион и ще загуби всички връзки с околния свят. Но трябва да имаме предвид, че литературата ни е в процес на развитие и е едно нежно цвете в градината на литературното изкуство, което се нуждае от постоянно внимание и грижа, за да преживее и порасне, без грижата за това цвете няма да можем да осъществим належащите цели. По този начин литературата остава, ако не единствено, то тогава доста важно средство да оцелеем и да бъдем и чрез литературата да възвърнем загубените национални идеали и национална гордост.

- край -

СРЕЩА

Симеон Костов

Притиснат от ежедневните проблеми (останах без работа на години, на които никому не съм нужен, условия за пенсия нямам, деца без работа, сметки неплатени, здраве нарушено...) И колкото е възможно да не изпадна в психическа криза, практикувах ежедневни градски разходки. Отбягвах оживените улици, за да не срещам приятели, колеги или познати, и да не повтарям онова, което много пъти са чули, та минавах по странични и по-разтоватени улици. Държах се далеч от парковете поради манияци и улични кучета, а от кейовете и мостовите - поради магичната привлекателност на водата.

Този ден влезнах в една малка, тясна уличка, която поради ремонт беше забранена за автомобили. Беше събота, сутрин около осем часа. Улицата е почти пуста, само някой, случаен минавач.

Изпитвах удоволствие от тази усамотеност, която ми позволяваше да се разхождам свободно и да размислям за нерешимите проблеми. Но, за мое нещастие, когато стигнах до средата на улицата, забелязах, че насреща ми идва човек. В първия миг ми се стори, че го познавам, но не мога да си спомня кой е, вече в следващия бях сигурен, че никога досега несъм го срещал. По объркания му поглед забелязах, че и него го измъчва същия проблем. Колкото повече се приближавахме един към друг, все повече бях в дилема дали се познаваме или не, а детайлите в полза на едната

или другата възможност почти всяка секунда се сменяваха.

Колкото повече се опитвах да не обръщам внимание на случайния минавач, толкова повече не успявах. Любопитството побеждаваше. Не помагаша нито погледа встрани, нито погледа към земята. Все по-често го поглеждах кришом и забелязвах, че и той прави същото. Бях в дилема дали да го поздравя или не. Ако го познавам, редно е да го поздравя, но как да поздравя непознат и какво, ако той мине покрай мен и ме игнорира. Дори и да не ме избегне, в тоя случай какво мога да му кажа, особено пък, ако вземе да ме тормози със своите проблеми. Та нямам ли си достатъчно свои? Или, ако междувременно се сетя кой е, как да му обясня защо веднага не му се обадох. Ако ме пита дали знам как се казва, аз не знам, какво ще си помисли за мен. Най-добре е да избегна срещата, но в момента това беше невъзможно - улицата е тясна, празна и само ние двамата вървим един срещу друг. В тоя момент се почувствах като осъден, който няма никаква възможност да се отърве от предстоящото наказание. Забавям хода и пак поглеждам минавача, който беше само на няколко крачки от мен и тогава бях съвсем сигурен, че ми е абсолютно непознат. Изведнъж се обърнах и бързо продължих в обратната посока. Дискретно се завъртях и по чудо забелязах, че и той направи същото.

Бях доволен, че всичко това свърши. Из пътя в главата постоянно ми се въртеше мисълта, кой е този и дали не

съм срешил, че не му се обадох, ако нищо друго, макар да кимна с глава. Пред очите ми постоянно беше неговия лик. Това беше човек десетина години по-голям от мен, мършав, средно висок, сравнително неугледен, скромно облечен и видимо объркан. С други думи една сива и безинтересна личност, каквито се срещат по улиците на стоици.

Нощта прекарах в бълнуване. Размислях за срещата, осъждайки себе си, че съм остарял и изкофял.

Следващото утро подраних и се запътих в същата улица. Исках да проверя дали миналия ден наистина съм бил там или съм сънувал. За разлика от предишния ден, сега облякох синьо сако. Това го направих нарочно, защото вчера непознатият или познатият имаше почти същия кафяв вълнен пуловер като аз.

Насмалко не паднах в безсъзнание! Същия човек, само сега облечен в синьо сако, ми идва на среща. Случайност, намерение или дързост? В тоя момент нещо се завъртя в главата ми си помислих, че халюцинирам.

Събрах сили и тръгнах направо към него. Не исках отново да се измъчвам и пресмятам. Ще му се обадя пък каквото стане. Гледам го право в очите и вървя към него. Той също. Подадох му ръка и се усмигнах. Той направи същото. И изведнъж - студен душ! Вместо топла ръка на човек, аз усетих хладно стъкло на празна витрина.

Аз! Това съм аз! Аз вчера, аз днес!

И през ум не ми е минавало, че е толкова страшно човек да се срещне

със себе си и то посред бял ден! И още по-лошо от това - да се размине със себе си, като с непознат минавач. Почувствах се ужасно, докато наблюдавах креатура от непознат човек във витрината.

Какъв съм това човек!? Ако се отнасям така към себе си, какъв ли съм към другите? И ако самия на себе си изглеждам толкова грозен и ужасен, какъв ли съм в очите на другите?

Едвам се въздържах да не се разплатя физически с този човек. Една тухла беше достатъчна да счуля витрината и така да се освободя от по-нататъшното унижаване.

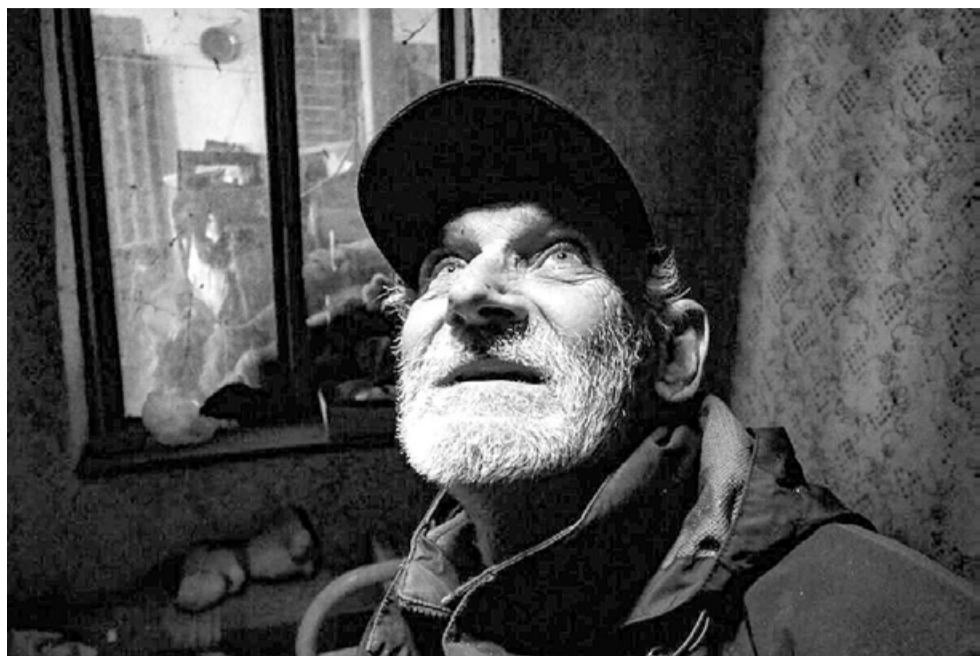
Не го сторих, понеже това нищо не ще промени.

Пореден успех на царибродския фотограф Стефан Павич

Тайнственият поглед на Сава Дойчинов!

Творба на фоторепортера на царибродския Интернет портал ФАР Стефан Павич бе включена сред най-добрите през миналата година от страна на изветния американски уеб сайт „Фликър“ (англ. Flickr). Става дума за сайт, който всяка година избира най-добрите фотографии от целия свят. Служи като сервиз за съхраняване на фотографии и видео клипове. Създаден е през 2004 от компанията „Лудикорп“ (англ. „Ludicorp“). 87 милиона души са регистрирани в него. На дневно ниво в сайта се качват по около 3, 5 милиона фотографии.

Стефан Павич от няколко години се подвизава като фоторепортер в посочената царибродска електронна медия. Потеклото му е от Косово и Метохия и по-конкретно от тамошното гредче Ново бърдо, от което с родителите си е избягал преди години поради известни причини. Досега е получил множество награди за фотографията си и е участвал в редица

самостоятелни и колективни изложби в страната и чужбина.

На фотографията, която допадна на уеб сайта „Фликър“, Павич е заснел съгражданина си Сава Дойчинов в дома му на улица „Десанка Максимович“. Дойчинов е роден през 1958 година, някога е работил като гостилничарски работник в предприятието „Балкан“, но от години е без работа и едва свързва двата края. Семейството му някога е било заможно, но след смъртта на родителите му и след рухването на посочената фирма, Сава се озовал в незавидно материално положение. Поради факта, че притежава имоти (селскостопански площи), които обаче вече не може да обработва сам, няма право да получава социална помощ. Здравословното му състояние пък „вече не е на ниво“, така че надали е и напълно трудоспособен. Работи от време на време, когато някой го повика срещу надница. А до пенсията недостигат още няколко години. Сава

вероятно е типичният пример на хората, за които обикновено се казва, че са „жертви на прехода“.

А обикновено се казва и това, че добрата фотография представлява цяла приказка, която не се чете, а се наблюдава. Май фотографията на Стефан Павич, на която се вижда героят му Сава, е именно такава. Фоторепортерът разказал по-късно на колегите си от ФАР, че гледайки нагоре, Сава всъщност щял да му покаже пропадналия таван и покрив на една от жилищните постройки, която се намира в двора му. В тези постройки навремето обитавали гости от страната и чужбина, тъй като семейство Дойчинови разполагало с конак.

Погледът на Сава на фотографията е нещо, което пленява. Изкривената му съсем малко на едната страна уста, сякаш говорят, че той смело и гордо се бори с трудностите, които живота и времето са му причинили. Някакъв оптимизъм блика от погледа на този изтощен (от живота) човек. Той май не наблюдава рухналия таван на къщата си, а сякаш гледа самото слънце, което се вижда от някаква пролука, която съществува на тавана и покрива. А може би Сава с този израз на лицето си и с тази загадъчна и дискретна усмивка с ирония гледа към проблемите, с които се е сблъскал? Наистина много въпроси предизвиква тази чудесна фотография.

Браво за младия фоторепортер Стефан Павич! Браво за усета и уменията му да щракне именно тогава, когато трябва, и да увековечи един великолепен миг! На Сава Дойчинов остава да пожелаем само едно – ако досега не е имал късмет, да го има в бъдеще! От снимката личи, че още има сили да се бори...! Погледът му като че ли казва: „Има надежда!“

Б. Димитров

В НАВЕЧЕРИЕТО НА ТЪГАТА

И след това пътешествие
Останах само татуирана сянка.
Тялото ми изчезна
С вятъра на чуждите погледи.
Едно късче остана в капките на луната.
Второто, като луничава риба
Заспа между вълните на безцветното море.
А третата аз се превърнах в
НИЩО...

Изстиват сетивата ми.
Изстива последното ми желание
Да видя невидяното,
Да почувствам тайното.
Аз от вчера и аз от утре...

На дяволския олтар оставих желанието,
Под прага на бъдещето зарових вчера,
Остана само една паяжинка, мечта,
Че един ден
Ще намеря търсеното...
Сянка...

За какво съществува душата,
Господи, ако само един бегъл поглед
Може да я превърне
В НИЩО?!

Скри сянката ми, отче,
И върни звездите в очите ми!
Няма вече да пътувам!

ПАЯЖИНАТА НА ОЧАКВАНЕТО

Намерих си убежище
В двореца от обрулени листа
На паяжина надежда.
И ти беше там
Прозрачен кат'
Синкава мъгла
Моя мъглива синева!

Всичко в живота ми
Е паяжина,
И дните, и мислите,
И смеха, и капчиците
На кристалните очи
И един нежен допир,
Който ми дари
На балкона на новото време.

Старите дни
Отдавна са в паяжина
Не се виждат.
Само понякога
Докоснат ми мира
С един безсилен лъч
И аз потъвам, потъвам
В сладко очакване,
В мрежа от блестящ здрач.

Понякога луната
Скришом влезе в стаята ми
И като грижовна майка
Накладе огън на мрака
И разкъса всички мрежи
На времето паяк

Ти тогава,
Само тогава
Ме докосваш
И аз зная, че си бог-вятър
От път и кръв
От глас и гръм.
От грях и любов...
Чувствам,
Че не си мъглива синева.

А когато слънцето
Разполови прозорците
Ти отново ставаш
Сладко предчувствие
Моя ранена дълбочина
От радост и сълзи
И от една паяжина-надежда.

Очаквам те...

По повод 150 години на учебното дело в Цариброд

Тържествена програма

По случай столетие и половина на учебното дело в Цариброд в началото на седмицата бе изнесена подходяща тържествена програма, подготвена от учениците и просветните дейци от местното Основно училище „Христо Ботев“.

Присъстваха кметът на Община Цариброд д-р Владислава Димитрова, председателят на Националния съвет на малцинството ни Стефан Стойков, посланикът на Р България в Сърбия Радко Влайков, представители на Агенцията за българите в чужбина, на Училищното настоятелство в Ниш и други гости.

След програмата бяха връчени признания – плакети и благодарствени писма, на органи, организации, институции, ведомства, фирми и отделни лица, дали своя принос за успешната работа на учебното ведомство. Сред лауреатите бяха и Община Цариброд, Агенцията за българите в чужбина, Училищното настоятелство в Ниш и др.

Б. Д.

ШОПСКО ВЕЧЕ

неделя 16.02.2020. 19:00

Цена карта: 1500,00 динара

Продажа карата у мењачници "Амиго" на Стрелишту

Ресторан "Чиле"

ул.Скадарска 67 Панчево

Оркестар Александра Васова

Разговор с литературния деец Наташа Йоцева Панич

Имам повече енергия, която разпределям правилно

Г-жо Панич, чухме, че наскоро от печат трябва да излязат още две Ваши книги. За кои творби става дума?

- Става дума за романа за тийнейджъри под название „Отрастване на едно момиченце“, както и за книгата със заглавие в духа на шопския говор - „Айде слънце зайди“, в която ще залегнат разкази, монодрама, както и поговорки от нашите краища, които навремето записах по внушение на баба ми от майчина страна Каменка. Тя беше жива енциклопедия. Бих добавила, че монодрамата бе поставена на сцената в Народния театър в Пирот миналия сезон. Що се отнася до втората посочена книга, написана на шопски, бих добавила това, че изпитвах задължение и отговорност да способствам за спасяването на този говор, предвид, че селата ни умират, в резултат на което и говора изчезва.

Кои ведомства ще бъдат издатели на най-новите Ви литературни рожби?

- Издател на първата книга ще е най-престижното издателство за детска литература у нас „Букленд“ от Белград. Издателството в миналото публикува множество книги за деца на известни автори, така че ми прави чест да бъда в компания с тях. Когато става дума за книгата „Айде слънце зайде“, нейн издател ще е Народната библиотека „Детко Петров“ в Цариброд. Чрез страниците на вестника ви бих благодарила на библиотеката затова, че подкрепя родните автори. Аз смятам, че имам два родни края – Пиротско и Царибродско.

В тениса Новак Джокович се стареа да стане най-добрият тенисист на всички времена, а Вие май се стараете в литературата да станете най-дейният писател от българското малцинство в Сърбия в историята, ако междувременно това не сте станали. Кои поредни номера ще получат в опуса Ви посочените две книги?

- Има много добри писатели от Царибродския край, но аз може би съм най-дейният автор, съдейки поне според броя на книгите, които досега съм публикувала, както и според жанровото им определение. Престанех да броя заглавията, съответно поредните номера на книгите ми, както се изразихте вие, тогава, когато прехвърлих числото 20.

Започнахте като поетеса, продължихте с писане на разкази, а след това и на романи. В актив си имате и творби за деца, драматични произведения... Има ли някой жанр в литературата, който за Вас досега е останал недосегаем, или...?

- Да, вярно е, че навлязох в много жанрове. Всичко обаче, което писах досега, изживя успех. Една моя детска монодрама получи престижна национална награда. Монодрамата за възрастни, която вече споменах, бе поставена на сцената, а на мен особена чест прави факта, че я изпълни моята драга приятелка, актрисата Дуња Чинче, известна с ролята на майка Яна в телевизионния сериал „Семейно благо“. Не по-малко внимание предизвикаха и

останалите ми заглавия. Бих се похвалила, че в България издателството „Унискорп“ публикува романа ми „Паулина“, докато наскоро от печат ще излезе и кулинарната ми книга „Сладка пиротска трапеза“, която „обагрих“ с кратки разкази и комични събития. Има сериозни изгледи в България отново да се печата романа ми „Червената локва“, за който и днес се говори много, именно както и преди 20-ина години, когато за пръв път това произведение видя бяло видело. Не по-малък интерес за посочения роман, както и за други мои творби, съществува и в Сърбия. Примерно едно издателство от Ниш отново печата „Червената локва“, както и романа „Да обичаш отново“. Новите издания на тези книги ще бъдат представени на Панаира на книгата в Ниш. Особено се зарадвах, когато преди известно време от издателството БДР Медиа от Београд получих изключителен презент – предоставиха ми целия тираж на романа „Межда“. Оказа се, че майката на ръководителя в издателството Милан Гаврилович по потекло е от моя роден край, докато членовете на семейството му са любители на литературното ми творчество. Нека да кажа и това, че миналата година получих мейл от Конгресната библиотека от Вашингтон, в който представителят на това ведомство ме информираха, че притежават определени мои книги и ме умоляват да им изпратя и книгите, които нямат по рафтовете. Накрая бих отбелязала, че Град Пирот лани ме наградил с признание за принос в областта на културата. Всичко, което посочих дотук, ме задължава и нататък да работя усилено, съответно активно да продължа да сътворявам.

Като журналист, който от дълги години следи литературната Ви дейност, често пъти съм се питал дали сполучливо съгласувате списването и задълженията Ви като съпруга, майка, баба...

- Семейните задължения и списването съгласувам с лекота. Щастлива съм, че имам повече енергия, която правилно разпределям. Не пропилявам времето си, а го разпределям, използвайки простата формула – това е нужно, а това

не е. Нищо не ми е трудно. Максимално съм отдадена на семейството и особено на внучетата ми. Обичам да изненадам семейството с вкусна храна и сладкиши, понякога нещо ушива, плета, отглеждам цветя... Също така обичам да прочета добра книга, отзовавам се на покани да участвам в литературни прояви, отделям време за срещи с приятели, за пътешествия и т.н. Над всичко и преди всичко все пак е мисълта и настояването аз и членовете на семейството ми да бъдем здрави, в който случай ще можем да осъществим всичко, което сме запланували.

Може би въпросът ми ще Ви прозвучи малко шантаво, но все пак бих Ви попитал и следното: От литературата можахте ли да измъкнете и определени дивиденди в материално отношение? Осъзнавам, че дейността за Вас представлява предимно духовна наслада и че материалното възмездие не е на преден план. Разбирам и това, че от тази дейност човек не може да забогатее, особено в тези балкански пространства, но все пак сътворяването на литературни творби, поне според мен, е една изключително сложна и мъчителна умствена работа и не би било редно творецът да положи този огромен труд, а да не почувли съответно материално възмездие.

- Много пъти журналисти са ме питали каква полза имам от списването, така че този ваш въпрос не ме изненада особено. Но това е както да питате човек каква полза има от живота. Казват, че оригиналността не е в нещата, а в очите на наблюдателя. Лично аз извлякох голяма полза от писането, тъй като благодарение на тази дейност докоснах духовните висоти, а това е голям бенефит. Мисля, че таланта получих от Господ, навреме го осъзнах, така че съзнателно тръгнах по този път. Що се отнася до материалното, мога да кажа, че се образовах за друга професия, практикувах я и си осигурих пенсия. Когато става дума за материалното възмездие от литературата, мога да кажа, че от време на време пристигнат определени пари, но лъжат всички, които твърдят, че в Сърбия може да се живее от литературна дейност. Всъщност, може би и има такива писатели, които от нея могат да живеят, но мисля, че те биха можали да се изброят на пръстите на едната ръка. Може би аз и не съм обръщала достатъчно внимание към материалната страна, макар че съм можала, имайки предвид, че успех да изгради определен статус, респективно не съм непозната на литературната сцена. Кой знае, може би моите внуци един ден ще имат определена полза от това. Законно писателите не са защитени в достатъчна степен. Издателите могат да допечатват изданията, а да не информират авторите. За мен най-голямата награда е, че книгите ми се четат и че нямам проблем с намирането на издатели.

Имате ли, г-жо Панич, крайна амбиция в областта на литературата?

- Крайна амбиция в литературата...? Повярвайте ми, че никога не съм размисляла по този въпрос. За мен писането е мисионерска работа. Желанието ми е и нататък да ми служат умът и ръцете, за да мога да напиша всичко, което съм запланувала. Често пъти редактори на вестници и списания ме мотивират да надзърна още веднъж в спомените ми и оттам да взема нещо, което не съм

знаела, че изобщо съществува. Чудно творение е човешкият мозък. Никога не знаете с какво може да ви дарява.

Живеете в Пирот, но никога не сте се притеснявали да споменете, че по произход сте от царибродското село Каменица и че всъщност сте българка по националност. Макар че официално сте Наташа Панич, на мен винаги сте позволявали в журналистическите си статии, отнасящи се до Вас и творчеството Ви, да добавям и бащиното Ви фамилно име – Йоцева. Какво бихте поръчали на хората, които живеят в Сърбия, а се притесняват от факта, че са българи по националност? Много от тях дори са променили и фамилните си имена, съответно сложили са добавката „ич“ с цел да „замаскират“ българското си потекло.

- Веднага да кажа, че не се срамувам от потеклото си. Напротив, с него се гордея. Тази, така да кажа, детска болест да се притесняваш за това откъде си и какъв си, отдавна излекувах. Детството прекарах в родното село на баща ми – Каменица. Основното си образование завърших на български език. Сръбския език, или тогава сръбохърватски, овладях безупречно, тъй като много четях и писах на този език. За първи път се озовах в неприятно положение, когато в средното училище по време на часа по математика не съумях да обясня как съм решила задачата, тъй като не знаех как да преведа думата „дроб“ от български на сръбски. Но това не ме разколеба, а не ме притесни и факта, че фамилното ми име завършва с буквата „в“. Положих максимални усилия да покажа, че хората могат да се различават само с това какво имат в главата си, докато с перушините се гордеят само кокошките. Има една френска поговорка, която гласи: „Нужно съм човек, а случайно съм французин“. Е, така е с всички нас. Следователно, ако не бях прекарала детството си там, където го прекарах, по време на смутните и размирни времена край границата, може би нямаше да съм това, което съм днес. Аз и нататък издължавам дълга си към родния край чрез писането, макар че за съжаление от предците си не получих нищо, нито един граничен камък, а в него се връщам само в мислите, който факт предизвиква голямо терзание. Бих поръчала на всички, че всяка птица при своето ято отива, така че това, което ни създаде, в никакъв случай не трябва да погазим. Какви бихме били хора, доколкото бихме се срамували от предците си?

Никога и пред никой ненужно не съм прекланяла глава. Така съм възпитавала и децата ми. Къщата изпълних с книги, като по този начин допринесох любовта към литературата да се внедри и у членовете на семейството ми. В един син и внучката сега имам сериозни наследници и конкуренти на литературното поле, тъй като и те пишат. Този факт ме прави щастлива, тъй като всеки човек желае да бъде по-добър от другите хора, само от потомците си се надява да е по-лош.

Благодаря Ви за разговора, г-жо Панич. Ще се видим отново на промоцията на книгите Ви в Народната библиотека в Цариброд.

- Да, наскоро ще се видим в Цариброд на промоцията на книгата ми. Такива промоции са много важни за мен, тъй като ме връщат към корените. И към себе си, бих добавила.

Разговора проведе: Б. Димитров

Честването на Савинден

27 јануари – Свети Сава, празникът на всички училища в Сърбия, и тази година бе тържествено отбелязан. Тържествата в Основното училище „Христо Ботев“ в Цариброд започнаха с присъствието на директора Катарина Симеонов и учениците по вероучение с преподавателката им на празничната Света Литургия. След службата бе осветен и прерязан обредният хляб в чест на светеца, а в ритуала се включиха и децата. По-късно царибродският свещеник йерей Синиша Бувач раздаде пакетчетата на всички присъстващи деца.

Тъй като училището отбелязва значителен юбилей – 150 години от началото на образователното дело в Цариброд, празничната програма, която бе изнесена в салона на Центъра за култура, бе

под знака на юбилея.

На часовете в училище децата си припомниха за делото на великият сръбски просветител. Свети Сава е някой, който от векове непрекъснато бди над сърбите. Бащинските му грижи и мисионерската работа не престават дори и когато той се престава в Господа във Велико Търново или когато Синан паша изгорява неговите мощи на Врачар в Белград. Свети Сава неуморно продължава да ни събужда, утешава, успокоява и укрепва и до днес. Затова поетът казва:

„Свети Сава не е минало, славно, свято, но далечно,

Свети Сава е бъдеще, което сърбите очаква на небето.»

Д. Х.

Босилеград

Основното училище и Гимназията тържествено отпразнуваха Свети Сава

В Босилеградското основно училище и Гимназията и тази година тържествено бе отпразнуван училищният празник Свети Сава.

Основното училище „Георги Димитров“ със съдействието на шахматната секция към Спортното дружество „Младост“ организира „Светосавски турнир по шахмат“, в който участваха двадесетина ученици и ученички от основното училище и гимназията. Първо място в надпреварата завоюва Зоран Цветков, ученик в четвърти клас на Гимназията, на второ се класира шестокласникът Неманя Василев, на трето петокласникът Иван Йовчев, а четвърто място спечели Станислав Станков от осми клас.

Във физкултурната зала в централното училище и тази година бе изнесена културна програма, на която присъстваха всички ученици и учители. В рамките на програмата училищният хор изпълни химна на Свети Сава, след което ученичката Магдалена Тодоров прочете реферат за живота и делото на първия сръбски архиепископ и просветител, основоположник на сръбското

просветно дело. Във втората част на програмата се проведе викторина, в която взеха участие 6 отбора, съставени от ученици от пети, шести, седми и осми клас. Те отговаряха на въпроси от учебния материал по различни предмети и от обща култура, а състезаваха се и в различни музикално-забавни игри.

Културни програми по повод Савинден бяха организирани и в някои подведомствени осموкласни училища в селата.

В Гимназията след рефератите за живота и делото на Свети Сава, бяха организирани кръжоци, видеопрезентации и викторини по български език, история, сръбски език и изобразително изкуство, както и състезания по тенис на маса и шахмат.

По традиция и в двете училища бяха организирани и „служби“ (празненства), на които присъстваха всички заети. На „службата“ в основното училище присъстваха и представители на общинското ръководство и на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия.

П.Л.Р.

„Сърбия в ритъма на Европа“

Добри Миланов за трета поредна година ще представлява нашата община в най-голямото музикално телевизионно шоу за деца и младежи в страната ни „Сърбия в ритъма на Европа“, което в началото на юни ще се проведе във Врания и пряко ще бъде излъчвано по „Първа телевизия“, а ще могат да го наблюдават и зрителите извън територията на Сърбия.

Екипът на „Сърбия в ритъма на Европа“ на 26 јануари в малката зала на Културниот център в Босилеград организира кастинг, на който за трета поредна година бе избран певецът Добри Миланов. Кастинга, в който взеха участие двадесетина ученици от основното училище и гимназията, бе ръководен от екипа на „Първа телевизия“ начело с Игор Карадаревич, директор на проекта „Сърбия в ритъма на Европа“. Заедно с Карадаревич бяха и Милош Маркович, музикален директор на проекта, и Лука Лазич от организационниот екип. Определено е Добри да бъде придружаван на сцената от 5-има танцьори - ученици от основното училище и гимназията, които допълнително ще бъдат избрани от екипа на Първа телевизия.

Под ръководството на екип от музикални и артистични специалисти от Първа телевизия през следващите няколко месеца групата ще имат възможност да усъвършенства превзходниот си певчески и танцов талант.

Карадаревич заяви, че е изключително доволен от представянето на всички талантиви певци и танцьори, които още веднъж са потврдиле, че са сред най-до-

брите участници в конкурсот. Той каза, че е изключително доволен от посрещането му в Босилеград и изказа особена благодарност към кмета Владимир Захариев, който, както подчерта, е олицетворение на гостоприемноста на всички босилеградчани.

Карадаревич изтъкна и че възрастовата граница за участие в най-голямото музикално състезание в Сърбия за млади таланти досега е била 18 години, обаче тази година заради Босилеград е повишена с две години, така че в шоуто ще могат да се състезават деца и младежи от 12 до 20-годишна възраст.

Кастинг за участие в „Сърбия в ритъма на Европа“ е проведен във всички 24 града и общини, чиито представители ще участват в тазгодишното издание на шоуто. Дополнително ще бъде определено кои европееки држави ще бъдат представлявани от общините и градовете в състезанието.

Освен популарноста, която ще спечелат с участието си в това шоу, победителите в конкурсот ще бъдат наградени и със седемдневна екскурзия в државата, която ще представляваат.

Како и предишните години, и този път общината финансово и организационно ще подкрепи участието на нашите представители. За тази цел тя ще отдели 800 000 динара. Освен организацијата на кастинга и подготовките на нашите изпълнители, костюмите, рекламата, общината ще осигури и транспорта за феновете, които ще подкрепјат нашите младежи на състезанието във Врания.

П.Л.Р.

OPŠTINA BOSILEGRAD

AUDICIJA ZA PEVAČE I PLESAČE
UZRASTA OD 12 DO 20 GODINA

NAJVEĆA AUDICIJA
U SRBIJI

ZA NAJVEĆI TELEVIZIJSKI
PRENOS OVOGA TIPA U EVROPI

26. JANUAR U 10:00 ČASOVA

CENTAR KULTURE
BOSILEGRAD

Осмият панаир на „пеглана кобасица“

Миналия уикенд в Спортната зала „Кей“ в Пирот се проведе Осмият панаир на „пеглана кобасица“. Имаше около 40 изложители на този вид наденица и около 150 изложители на сирене, кашкавал, мед, вино, ракия и сувенири. Освен наслаждаване на богатата културна програма посетителите имаха възможност да опитат и да си купят от изложените продукти.

Част от събраните пари от продажби на хранителните продукти и от билетите за вход на панаира тази година имат и благотворителна цел - да се помогне на детската клиника за закупуване на оборудване.

Че пиротската пеглана наденица е надхвърлила границите на Пирот и се е превърнала в международен бранд, потвърждава рекордният брой посетители на тазгодишния панаир. Само през първия ден на панаира беше отбелязано посещение на около 10 000 души от цяла Сърбия и съседна България.

Събитието откряха кметът на Пирот Владан Васич, миналогодишният

промотъор - актьора Марко Гверо, и тазгодишния - актьор Борис Миливоевич.

Журито избра победителя - най-качествена пеглана наденица е приготвил Александър Джунич с екипа си „Когато падне първия сняг“, които спечелиха тази награда за втора поредна година. Второто място само с 2 точки по-малко зае Милан Савич с отбора си „ММ“, докато на трето се нареди отборът „Козирог“, предвождан от Ненад Златкович.

Най-подходящ период за правенето на пегланата наденица е през зимата, началото на ноември и края на декември, от висококачествено козе, говеждо или овче месо с много чесън и червен пипер, но без добавки, консерванти и допълнителни мазнини и без термична обработка. Надениците се сушат на въздух - обикновено на тавана, и се гладят всеки ден с бутилка, за да се отстранят излишната вода и въздуха от тях и да се предотврати развалянето на месото, поради което се и наречат гладени.

С.Дж.

„Словестна схватка“ между царибродска медия и общински началник

ФАР – Ценко Киров 1 : 1

Рядко се случва, особено в малките среди, каквато е Царибродската, да се стигне до „словесна схватка“ между местна медия и общински служители, съответно началници. От такива дуели главно се притесняват (прочетете: отбягват ги) медиите. Тези дни обаче представители на царибродския Интернет Портал ФАР, предизвикани от постъпка на общинския началник Ценко Киров, „се озъбиха“, сиреч - показаха на практика защо медиите понякога ги оприличават и като „четвъртата власт“.

ФАР-овците помолиха началника в общинската администрация Киров да коментира факта, че най-различни плакати и други пропагандни материали, малки обяви, съобщения, а напоследък и некролози, се залепват върху стена на сградата на улица „Балканска“, номер 16, в която се помещава и държавната аптека „Хигия“. Служители в аптеката многократно умолявали гражданите да не залепват материалите върху стената, но безуспешно. Загова в края на миналата година се обърнали към комуналната служба при общинската администрация с акт, който нарекли „жалба“, и с който помолиха компетентните да им помогнат да се предотврати залепването на рекламните и други материали върху стената. Не получили писмен отговор, а им било съобщено устно, че материалите трябва да отстраняват самите те (заетите в аптеката), тъй като сградата, съответно апартаментите и помещението на аптеката, представляват частна собственост, все докато в общинската служба междуременно не обмислят начин как да се реши проблема не само в този, но и в други случаи, т.е. места.

Вместо да им даде отговор на поставения въпрос, Ценко Киров в телефонен разговор с журналисти от ФАР казал следното: „Научете какво е иск, а какво е жалба! Приятно!“ и затворил слушалката. Това било 1 : 0 за началника. Журналистите „изравнили резултата на 1 : 1“, като в медията си публикували текст, в който разказали за случилото се със следната констатация: „Вместо да ни даде коментар и отговор, началникът Киров успя да стори две неща: първо, манифестира неуместно поведение, което не е в унисон с Кодекса за поведение на общински служител, и второ, лиши ни от отговор и от споделянето на становището на Община Цариброд относно проблема на аптеката „Хигия“, както и за проблема със залепването на плакатите и други материали в града като цяло.“

Колегите от ФАР написали и това, че „освен въпроса със залепването на плакатите, Киров с постъпката си отвори още един съществен въпрос – как трябва да се отнасят общински служители с журналистите и особено с гражданите, предвид, че местното самоуправление е само сервиз, който се финансира от гражданите.“

ФАР-овците в текста цитират и част от Правилника за поведение на заетите в общинското управление в Цариброд, като казват, че „той предвижда дисциплинарна отговорност за заетите, които се отнасят неуместно, грубо и некултурно към други заети, както и към трети лица“.

Дали с този текст ще настъпи „примирие“ между медията и въпросния общински началник, съответно дали някой от тях пак ще се обади, за да „осъществи точково превъзходство“, остава да се види!

Б. Димитров

Тъжен помен

На 28 януари се навърши ЕДНА ТЪЖНА ГОДИНА от смъртта на нашия мил баща, свекър, дядо и пращядо

Владимир Рангелов

от Горна Лисина
(1938 - 2019)

С много обич и тъга вечно ще пазим в сърцата си хубавите спомени за теб и за твоите добрини! Благодарим ти за всичко! Поклон пред светлата ти памет!

Почивай в мир!

Синове Иван и Любен и дъщерята Анка със семействата си и могобройни роднини и приятели

Възпоменание

На 7 февруари се навършват ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашия мил баща

АЛЕКСАНДЪР ДИМИТРОВ (1911-1990)

Изминаха и ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на милата ни майка

ТИНКА ДИМИТРОВА (1913-2005)

И двамата от село Било.

Мили родители, благодарни сме ви за всичко, което сторихте за нас! Почивайте в мир!

Вашите: Никола, Васил и Иванка със семействата си

Тъжен помен

На 3 февруари се навършват ЧЕТИРДЕСЕТ ТЪЖНИ ДНИ, откакто ни напусна нашият мил баща, тъст и дядо

СОКОЛ СОКОЛОВ от Димитровград (1930-2019)

Вечно ще помним всичко, което стори за нас! Ще те носим в сърцата си!

Почивай в мир!

Дъщерята Роса, зетят Зоран и внучките Ивана и Йелена

ВЪЗПОМЕНАНИЕ

На 3-ти февруари се навършват 19 ГОДИНИ от смъртта на нашия мил и непрежалим баща, свекър, тъст и дядо

ТАСЕ ИВАНОВ

от с. Доганица, Босилеград
(1928 - 2001)

Благодарим ти за всичко! Вечно ще помним твоята огромна подкрепа и помощ!

Почивай в мир!

Синът Владимир и дъщерята Добринка със семействата си

Тъжен помен

На 9 февруари 2020 г. се навършват 19 дълги и тъжни години от преждевременната смърт на скъпия ни и обичан съпруг, баща, тъст и дядо

ИЛИЯ ПЕТРОВ – ЛИКА

от Димитровград

Скъпи наш, много ни липсваш. Времето минава, но болката и тъгата по теб остават. Вечно ще живееш в сърцата ни. Почивай в мир.

Твоите: Оливера, Любица, Биргида, Веселин, Деян, Асен, Илия и Валентина

ВЪЗПОМИНАНИЕ

На 24 януари се навършиха 3 тъжни години откакто ни напусна нашата мила и незабравима съпруга, майка, баба и сестра

МИЛОВАНКА КАМЕНОВА

от Цариброд

Поклон пред нейния светъл и благороден лик. Семейства Каменови, Матови и Иванови

МЕТОДИ МЕТО ПЕТРОВ

1920-1995

На 19 януари 2020 г. се навършиха 25 години, Ноткакто Цариброд и царибродчани останаха без един от малкото хора, с които се гордеят днес даже повече от времето, когато беше жив. Неговите карикатури днес са по-актуални отпреди 30-40 години по време на създаването им.

В Цариброд почти няма къща, която да няма картина, карикатура, графика, копие от монографията „Цариброд който изчезва“, фигурата на известния „Бай Онзи“..., а галерията гордо носи името „МЕТОДИ МЕТО ПЕТРОВ“.

Роден е в село Желюша, Царибродско. Основно и средно образование завършва в Цариброд. Започва да следва изобразително изкуство в Художествената академия в Белград през 1940 г., но Втората световна война и бомбардировките на Белград през 1941г. прекъсват образованието му. След войната започва да работи като журналист-карикатурист в Скопие във вестник „Нова Македония“ и в сатиричното списание „Остен“. Близо едно десетилетие изживява ужасите на затвора Голи оток.

Във вестник „Братство“ постъпва като карикатурист върху комикса „Бай Онзи“, а едновременно във детския вестник „Другарче“ създава популярния „Иванчо“.

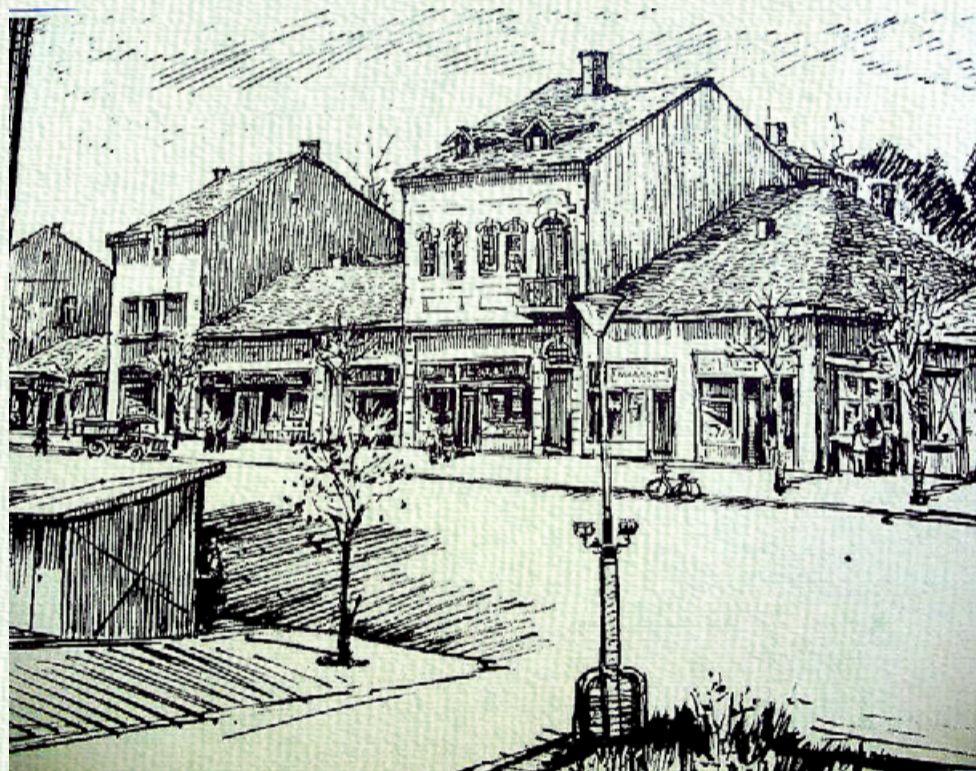
В какво се състои най-голямата стойност на наследството на този художник, илюстратор, карикатурист, журналист... Може би в това, че той заедно с брат си

Иван е „автор на първия български комикс сериал „Недей да го убиваш Георги“ – който се появява на страниците на софийския ежедневник „Вечер“ през 1942-1943г.“ или, че се изявява като карикатурист в международни галерии и салони на карикатурата в Югославия, България, Италия, Япония, Турция, Англия, Канада и в други страни. Носител е на редица световни награди и признания за карикатура.

Наред с карикатурата твори в акварелната живопис, илюстрацията, портрета и най-много в графиката. Илюстрирал е над 80 книги и учебници. Има няколко самостоятелни и участва в почти всички колективни изложби на царибродските художници в страната и чужбина. Изявява се и в други области на изобразителното изкуство – стенопис, плакати и др. Лауреат е на Септемврийска награда на град Цариброд за изобразително изкуство през 1969 г.

Методи Петров тепърва ще се оценява и преценява от художествени критици и изкуствоведи. Едно обаче е ясно - неговото наследство говори за безспорен талант, за естетически мислещ творец и дълбоко нравствена личност. Дали ползва гуша, акварела или маслените бои, той винаги долавя ефирната красота на сивото ни ежедневие. Сатиричното му острие винаги взема за прицел най-болезнените политически, обществени, стопански, културни и всякакъв вид прояви. След среща с неговото творчество ние ставаме по-човечни.

Олгица Величков

ГОТОВАНОВЦИ

Ново Братство
 СРП - Каталогизација у публикацији
 Народна библиотека Србије, Београд
 323.15+659(497.11)
 ISSN 2466-4707 = Ново Братство
 COBISS.SR-ID 224701964

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ
 Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
 Издава: Издателство „Ново“ Братство“, Ниш,
 „Кей 29 декември“ - 8
 ОСНОВАТЕЛ НА ИЗДАТЕЛСТВОТО:
 НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

- Директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: Мила Васов
- Редакция: Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчица Бойков и Снежана Джелич
- Технически редактор и компютърен дизайн: Ивица Миленкович
- Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com • Телефони: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
- Вестникът излиза два пъти в месеца. Ръкописите не се връщат.
- Собствени приходи 330-3002545-68, CREDIT AGRICOLE.
- Печата: „Свен“, Ул. „Стоян Новакович“, 10, 18000, Ниш, тел./факс +381 (18) 248 142

ISSN 2466-4707
 COBISS.SR-ID 224701964

 9 772466 470000